

9.2. PETA NEDJELJA KROZ GODINU

Sv. Mise: 8:30 Ždala, 9:45 Gotalovo, 11:00 Gola

10.2. Ponedjeljak Bl. Alojzije Stepinac	18:30 Gola: + Đuro i Katica Maronić i ob.
11.2. Utorak Gospa Lurdska	17:30 Gotalovo: + Željko Horvat 18:30 Gola: + Franjo, Ana, Ivan, Tomislav i rod. Gal
12.2. Srijeda Damjan	18:30 Ždala: + Vendel i Marija Grčić
13.2. Četvrtak Božidarka	18:30 Gola: + ob. Kovač, Panić i Lončar
14.2. Petak Valentin	18:30 Gola: + Ana i Franjo Švegović i rod., Margita Poljak i rod.
15.2. Subota Vito	18:30 Gola: + Franjo Arač
16.2. ŠESTA NEDJELJA KROZ GODINU	8:30 ŽDALA: + Katica i Ivan Belak 9:45 GOTALOVO: + Zdravko Premec, ob. Petra Horvat 11:00 GOLA: župna

Vjeronauk: 3. r –petak, u 11:35, 7.a r –četvrtak, u 13:15, 7.b r –utorak, u 13:15, 8. a i b –veća grupa –četvrtak, u 12:25, manja grupa –petak, u 13:15 sati.

**Župe Sveta Tri Kralja - Gola i Presvetog
Trojstva – Ždala**
PETA NEDJELJA KROZ GODINU – C
9. veljača 2025.

Evandjelje: Lk 5,1-11

Oni ostaviše sve i pođoše za njim.

Čitanje svetog Evandjelja po
Luki

U ono vrijeme: Dok se oko Isusa gurao narod da čuje riječ Božju, stajao je on pokraj Genezaretskog jezera. Spazi dvije lađe gdje stoje uz obalu; ribari bili izašli iz njih i ispirali mreže. Uđe u jednu od tih lađa; bila je Šimunova pa zamoli Šimuna da malo otisne od kraja. Sjedne te iz lađe poučavaše mnoštvo. Kada dovrši pouku, reče Šimunu: »Izvezi na pučinu i bacite mreže za lov.« Odgovori Šimun: »Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa ne ulovismo, ali na tvoju

riječ bacit ću mreže. «Učiniše tako te uhvatiše veoma mnogo riba; mreže im se gotovo razdirale. Mahnuše drugovima na drugoj lađi da im dođu pomoći. Oni dođoše i napuniše obje lađe, umalo im ne potonuše.

Vidjevši to, Šimun Petar pade do nogu Isusovih govoreći: »Idi od mene!

Grešan sam čovjek, Gospodine!« Zbog lovine riba što ih uloviše bijaše se zapanjio on i svi koji bijahu s njime, a tako i Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, drugovi Šimunovi. Isus reče Šimunu: »Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!« Oni izvukoše lađe na kopno, ostaviše sve i pođoše za njim.

Riječ Gospodnja.

Praktični Bog

Ponajprije upada u oči koliko je Isus bio praktičan kad je, da bi lakše mogao govoriti mnoštvu, iskoristio situaciju koja je bila pred njim. Time se i nama jasno daje do znanja da je ljubav domišljata i da će uvijek pronaći način onaj koji ljubi. Potrebno je samo otvorena srca i otvorenih očiju gledati na svijet oko sebe.

Zanimljivo je da piše da je Isus zamolio Šimuna da upotrijebi njegovu lađu. Ne samo da nas je time potakao na temeljnu pristojnost, nego nam je još jasnije pokazao koliko Bog želi trebati čovjeka i da Bog želi moliti čovjeka za suradnju.

Ribari ispirali mreže

Druga zanimljiva stvar je da se i opet susreću ljudi koji rade svoj svakodnevni posao do trenutka kada upoznaju Isusa. Isus mijenja život i izvlači nas iz

naše svakodnevnice. Ribari su mogli odgovoriti Isusu da nemaju vremena jer imaju posla i mogli su ga odbiti na isti način kao što ga prečesto i mi odbijamo pravdajući se zauzetošću i nedostatkom vremena.

Ali biti Kristov i znači drugačije posložiti prioritete i vidjeti što je važnije i vrednije.

Kada dovrši pouku

Isus je, ušavši u lađu, napravio dvije stvari. Najprije je podučavao mnoštvo, a kada je to dovršio, onda se pobrinuo da ribari, koji cijelu noć nisu ništa ulovili, dobiju nužnu hranu.

Dan i neisprane mreže

Ne samo da je bio dan, nego su i mreže bile neisprane u trenutku kad je Petar prihvatio

nešto što mu je izgledalo kao suluda ideja. Vjerojatno Petar nikada ne bi osjetio snagu Isusova djela da nije osjetio snagu Isusove riječi i povjerovao joj. Potrebno je povjerovati Bogu i prepustiti mu se. Potrebno je biti Kristov do kraja i onda je moguće da se dogodi čudo.

Grešan sam čovjek

Onaj tko vidi Boga u pravom svjetlu moći će i sebe vidjeti onakvog kakav uistinu jest. Zato Petar i reagira priznavanjem vlastite nedosljednosti pred Božjom ljubavlju. Onaj tko susretne Boga nužno mora biti skroman i ponizan. Nemoguće je biti kršćanin i biti ohol.

Drugovi i drugarice

Premda ovo što slijedi nema strogo veze s biblijskim tekstom, čini mi se vrijednim i to

spomenuti na ovom mjestu. Zbog nesretnog vremena komunističke diktature u kojemu smo mi stariji živjeli iz upotrebe je skoro potpuno nestala prekrasna hrvatska riječ *drug*, odnosno *drugarica*, a zamijenjena je tuđicom *kolega*, odnosno *kolegica*. Srećom, i opet Crkva i liturgija čuva ljepotu hrvatskoga jezika i pazi da se ne zaboravi i ova hrvatska riječ, kao što je tijekom stoljeća činila braneci hrvatski jezik od svih koji su ga htjeli uništiti.

Time se i nama pokazuje koji put trebamo slijediti i što bi nam trebalo biti preče u životu. Ne smijemo radi prolaznih stvari zanemarivati vječno, nego trebamo najprije tražiti Kraljevstvo Nebesko i živjeti ga, a onda će nam se darovati sve drugo potrebno za ovaj život.

Nikola Kuzmičić